

figyelmemet. Előbb a D&G előtt megyünk el, aztán a Burberry és Louis Vuitton jön szorosan egymás mellett, a Gucci, a Boggi, az Armani következik, végül a Zegna ízlésesen berendezett kirakatával búcsúzik az Andrássy út. A Four Seasons után bepillantok a Zrínyi utcába; az Ötkert előtt már kígyózó sor

áll, és mindenfelől szórakozni indulók szállingóznak a Bazilika környékére. Rápillantok az órára, még csak tizet mutat. Gyors fejszámolást végzek, és rövid töprengés után arra jutok, hogy ha csipkedem magam a fürdéssel és az öltözködéssel, akár már tizenegyre a DiVinóban lehetek.

BODA MAGDOLNA

Álmatlanság

*szobámban ágy asztal szék
megtűröm tárgyaim
vagy én vagyok nekik
a megtürt személy
ágyamon párna paplan lepedő
az éjjelre úgy tapadok
hogy nincs köztünk levegő
az asztalon kancsóban víz
hogy legalább az legyen
ha száraz a tudóm és fulladok
a kancsó mellett
egy váza rózsával
nézem
a szirmai mint égő labirintus
a tekintet eltéved benne
csapda
a széken a blúzom
blúzom alatt a csend
blúzom alatt a szívverés
a falon néhány kép
rajtam könnyű takaró
emlékeim magamra húzva
a szobai leánder léggöyökerei
összegabalyodott szögesdrót
elrobog bennem egy emberekkel
teli busz
én maradok
már évtizedek óta várok
itt ebben a megállóban*